

PieterNanne in beeldtaal:

Op het album GentleGuitar geeft PieterNanne zich eindelijk bloot: Instrumentaal, akoestische gitaar, warm, teder en met melancholie. Als verhalenverteller zonder tekst, zie en hoor je een oude grijze, door het leven getekende gitarist. Liefelingstad: Parijs met haar Quartier Latin en de Moulin Rouge. Geïnspireerd door Django Reinhardt, Yves Duteill, Pat Metheny, Toots Thielemans, Abbey Lincoln, en Johann Sebastiaan Bach etaleert hij hier 'de Andere kant van de Gitaar'. Grenzen vervagen in zijn muziek omdat de gespeelde noot een waarheid kent.

Bio: Noem hem een laatbloeier of een oude rakker die laat op gang komt, maar feit is dat PieterNanne, door het leven getekend, 50 jaar gitaarspelen nodig heeft gehad om zijn 8-snarige gitaar voor hem te laten spreken. Zonder woorden: warm, teder en met melancholie.

Met dit album sluit PieterNanne een periode af waarin hij binnen vier jaar tijd zijn beide ouders verloor, scheidde van de moeder van zijn kinderen, zijn 'Muze' ontmoette en voorjaar 2021 zijn twee dochters hem elk een kleinkind schonken. Dit album kun je zien als een apotheose waarmee hij zijn zoektocht naar 'het leven' wil verbeelden. Elk nummer met zijn eigen herinnering. Dat is precies waar hij zijn hele leven naar op zoek is geweest: het verhaal bij de muziek, maar dan nu doorleefd.

Geboren in Enkhuizen, het idyllische havenplaatsje aan het IJsselmeer, groeide hij op als zoon van een zaadhandelaar die wereldwijd zijn zaden tot bloei liet komen. Vanuit die opvoeding startte PieterNanne na zijn opleiding 20 jaar geleden de Gitaarsalon: een intieme concertzaal met klein hotel waar hij de gitaristen van over de hele wereld ontving, hun concerten en masterclasses liet geven en later vele concerten liet opnemen voor Stingray. Een plek voor ontmoeting, inspiratie maar vooral ook de plek waar de gitaar en haar repertoire een nieuw publiek moest weten te vinden. Gedacht vanuit het instrument met haar 'schoonheid in de beperking' die de gitaar zo uniek maakt.

Dat wat het verleden hem niet bracht verwacht hij met GentleGuitar in het heden wel te vinden: het nieuwe publiek die de gitaar in haar intimiteit gaat leren kennen; de Andere kant van de gitaar'.

Een exponent van dit album zou je kunnen vinden in Cinema Paradiso om zijn verleden achter zich te laten als fundament voor een toekomst waar hij zich eindelijk vrij voelt om de 'andere kant van de gitaar' te laten zien. Cinema Paradiso, geschreven door Ennio Morricone als soundtrack voor de gelijknamige film, is het verhaal van een succesvolle regisseur die terugkeert naar zijn geboortestreek. Zo ziet PieterNanne dat in omgekeerde volgorde waarin hij zijn geboortestreek de rug toekeert om eindelijk, op het Groninger platteland, zich te richten op Gentle Guitar om zo 'de andere kant van de gitaar' te laten horen.

Brand: oude grijze gitarist, 'verhalenverteller zonder woorden', 'Bonpa' (opa) met al zijn gitaren. Inspiratiebronnen: Pat Metheny, David Russell, Toots Thielemans, Django Reinhardt, Johann Sebastiaan, Jimi Hendrix, Audry mijn muze, e.v.a. die de kunst verstaan om hun verhaal te vertellen zonder dat ze daar altijd woorden voor nodig hebben.

Concerten zijn voor mij nu iets waar ik met het nieuw aan te boren publiek graag 'samen' naar toe groei. Ik heb daar Joep Beving bij in gedachte die zich voorstelde als bebaarde pianist die in de nachtelijke uren zijn muziek liet ontspruiten aan zijn vingers en van daaruit een behoefte heeft gecreëerd bij zijn publiek om hem in concert te ervaren en zien spelen. Dus graag in concert, maar als invulling naar de toekomst toe. Muziekstijlen vervagen bij mij, net zoals landen of steden. Grenzen vervagen in de muziek wanneer de gespeelde noot een waarheid of gevoel kent. Mijn publiek vind ik overal waar rust mogelijk is. Het 2^e album 'FancyGuitar' staat klaar en de derde is in de maak om straks de trein in gang te zetten.